

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi K. R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 17 maja 2023 r.,

**odrzuca skargę.**

## UZASADNIENIE

K. R. (dalej: skarżąca) osobiście złożyła z dniem 13 lutego 2023 r. do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. z dnia 8 grudnia 2017 r., Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), domagając się, między innymi, stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie ze skargi z dnia 15 listopada 2022 r. oraz zasądzenia od Skarbu Państwa na jej rzecz kwoty 20 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2018, poz. 75, z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy również czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Tymczasem skarżąca wniosła pismo obejmujące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście – przez co nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu.

Co więcej, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga ta powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Pismo skarżącej, poza ogólnym wskazaniem, że „wnosi o stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie ze skargi z dnia 15 listopada 2022 r. [...] doszło do przewlekłości postępowania” oraz wskazaniu, że „Postępowanie w Sądzie w tej sprawie jest prowadzone od dnia 15 listopada 2022 r.”, nie zawiera żadnych innych informacji, w tym sygnatury sprawy, której dotyczy. Z tego względu należało również uznać, że skarżąca nie dopełniła wymogów formalnych, o których mowa w powyższym

przepisie. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. i w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł jak w sentencji.

[s.h.]

[ms]